FİYATI : 30 TL.
PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR
SAYI: 568

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

ALMANLAR İŞÇİLERİMİZİ GERİ GÖNDEREBİLMEK İÇİN HER YOLU DENİYOR...

Vaktiyle işçilerimizi bağrına basan Almanlar ekonomik durumları biraz bozulunca kancayı Türk işçilerine taktılar. En ağır işlerde çalıştırılıp posası çıkartılan işçilerimiz, şimdi eline 3-5 kuruş tutuşturup geri gönderilmek isteniyor.

Sizlere şimdi diyeceklerim birbuçuk karışlık sütunumuzu aşacaktır. Hatta çizmeye yeni gönüllenmiş arkadaşlara vermeye çalıştığımız "İlkyardım bilgilerinin" de bir hayli ötesine düşecektir. Madem ki mahalle dedikodusu düzeyini geçmeyen bazı sözler için ne düşündüğümü merak etmekte ve dünyanın pul parasını verip mektup yağdırmaktasınız. Ben de bu sıcakta sizlere meheldir deyip "Karikatür edebi" içinde kalarak düşündüğümü anlatmaya çalışayım.

●●

Her sanat işçisinin olduğu gibi karikatürcünün de çizgi ötesi bir takım sorunları vardır.. Bu sorunların "Lakırdı furyası" biçiminde olanıyla karşılaştığınızı kendiniz de söylemektesiniz. Karikatürün gerçek sorunlarını ileride kendiniz irdeleyip, çözmek hatta göğüslemek zorunda kalacaksınız. Bunlar sadece karikatürün değil, karikatürün ağababası olan tüm sanatların da sorunlarıdır.

●●

İlk dert paylaşım kavgasıdır. Ülkemizde toplumculuklarını, toplum ile paylaşamayan sanatçılar birbirleriyle paylaşmak zorunda kalmışlardır. Bu paylaşım didişmesi Türk sanatının en kinci ve en kıyıcı kavgası olagelmiştir. İnsanlar karalanmış, toplumculukları santimle ölçülüp, dirhemle tartılmıştır. Göznuru, emek, yapıt yok görülüp az toplumcuydu ya da çok toplumcuydu diye değerlendirilmeye çalışılmıştır. Herhangi bir dergicikte değer biçme fetvasını eline geçiren bir paylaşımcı, "Benden öte toplumcu değildi ya bu herif... Hatta benden öte toplumcu var mı ki? Ön yargısıyla divite sarılmıştır. Oturup elinden geldiğince işini yapacağına, ya başkalarını karalamış, ya da kendi koltuğuna kendi girip bir reklam ajansı çalışkanlığıyla kendine methiyeleri düzmüştür. Hatta daha iş bilirleri bu reklamcılık işini bankerlerden önce keşfetmiş ve geliştirmiştir. Bu gelişme sonunda sanat reklamcılığı şirketleşmeleri doğmuş ortakların asıl işlevi birbirlerine methiyeler düzme haline gelmiştir. Bir hafta Ahmet Mehmet'le röportaj yapmış, öbür hafta Mehmet, Ahmet'in eşi bulunmaz sanatını anlatmıştır. Bu methiye ve karalamalar artık o kadar ayağa düşmüş ki 14 buçuk yaşında çizgi heveslisi çocuklarla söyleşiler yapılmış, bu çocukların ağzından sanat adına icazetler alınmış, üstelik de yayınlanmıştır.

Hatta ölen mizahçı ve karikatürcü arkadaşlarımızın ardından yazılan sözüm ona ağıt yazıları aptal tilki kurnazlığıyla bir başkasını karalamak için fırsat bilinmiştir. Daha komiği Türkiye'deki şirketlerini yeterli görmeyen bu toplumcu paylaşımcılar Paris'te yaşayan bazı sanatçı ve yazar dostlarına mektuplar yazıp onlardan "Fişmekana ağzının payını vermesini" istemişlerdir.

Eh Paris'ten gelen fetvanın üstünlüğü tartışılmadığı gibi Sanat Ceza Kanunu'nun 145'inci maddesine girer ki temyiz hakkı da yoktur.

●●

Yazımızı, karikatür edebine uygun yazmaya karar verdiğimiz için sözü dağıtmayalım. Serinkanlılıkla ve içtenlikle düşünelim, toplumcu ya da toplumcu olduğuna inanan yazar ve çözerlerimizi bu davranışa iteleyen nedir diye kendime içtenlikle sorduğum zaman yine aynı nedeni buluyorum:

Toplumculuklarını, toplum ile paylaşamamanın sağlıksız yaşamı bu yazar ve çizerleri birbiriyle paylaşım kavgasına itmiştir.

Aziz Nesin, Yaşar Kemal, Kemal Tahir gibi topluma gönül açmış ve kitleleşmiş birçok sanatçımız hâlâ hedef tahtası işlevini sürdürmektedirler. Bu sanat azmanlarından daha kaç tane yetişir?.. Yetişmese de olur.. Karalama hastalığı ölümden sonra da sürecektir. İşte Kemal Tahir... Ölmüş adamın nesini paylaşamıyorsunuz.. Tabii kitlesini...

●●

Aydın, neden toplumculuğunu toplumuyla paylaşamamış acep?.. İlk gözlemim aydın asırlardır kendi halkına güvenmemiştir.. Platonik bir aşkla sevmiştir ama, gerçekçi olarak güvenmemiştir.

(Devamı 4.sayfada)

Hayret!.. ASALA militanı yakalandı

Ne kadar hayret değil mi? Fransız polis teşkilatı yıllardır takır takır diplomatlarımızı vuran ASALA'nın bir militanını şıp diye yakalayı verdi. Hem de eliyle koymuşcasına. Daha önceki olaylarda "İpucu bulamadık.. Arıyoruz..." diye namussuzca yalan söyleyen ve ikiyüzlülük eden Fransız polisi bu militanların barındıkları inleri bal gibi bilmekteydiler.

ASALA ile karı koca gibi içiçe olan Fransızlar bu katilleri eylem hazırlıkları içindeyken niye enselemiyorlardı acaba?..

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

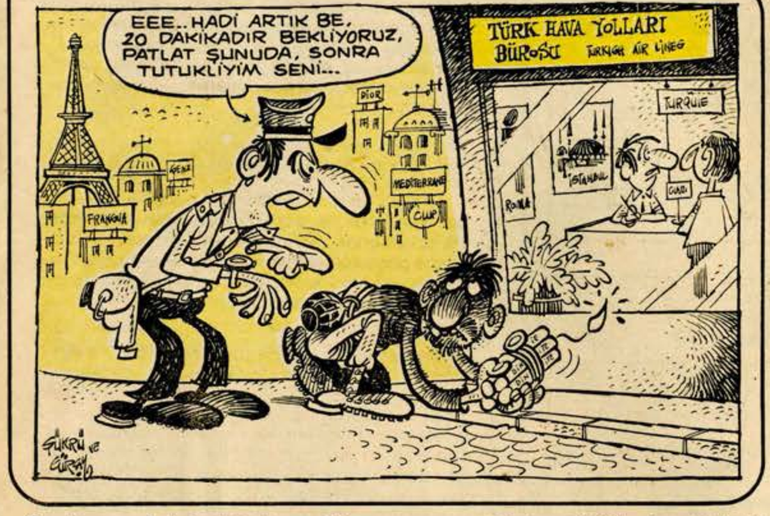

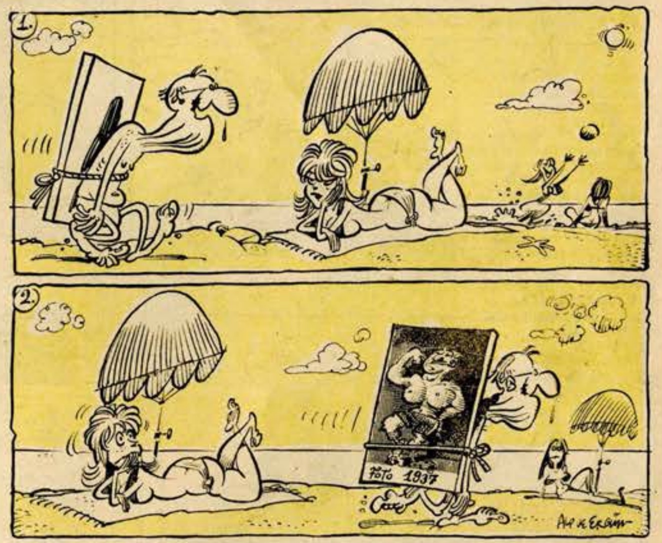

Alman İçişleri Bakanı Zimmermann Türk yetkililerle görüştü

Macit Akman: "GEÇEN HAFTA 3 GECE YAYIN YAPMADIK" DEDİ

"Fakat kimsenin ruhu bile duymadı " diyerek konuşmasını sürdüren Akman "Videonun ülkemize gelişi TV seyircisine büyük ölçüde azalttı. Videosu olmayanlar da yaptığımız programların kalitesizliği yüzünden televizyonlarını açmıyorlar. Bu hafta ilk olarak üç günlük bir deneme yayınsızlığı yaptık. Hiç tepki gelmedi. Haftaya bu süreyi daha da arttıracağız. Hatta günün birinde yayını toptan kaldırmayı bile düşünüyoruz. Personelin büyük bir kısmı da işe gelmiyor zaten. Geçenlerde bir kapıcı, bir de ben vardım. Bütün gün video seyrettim demiştir."

Partilerin illerde örgütlenmeleri sürüyor

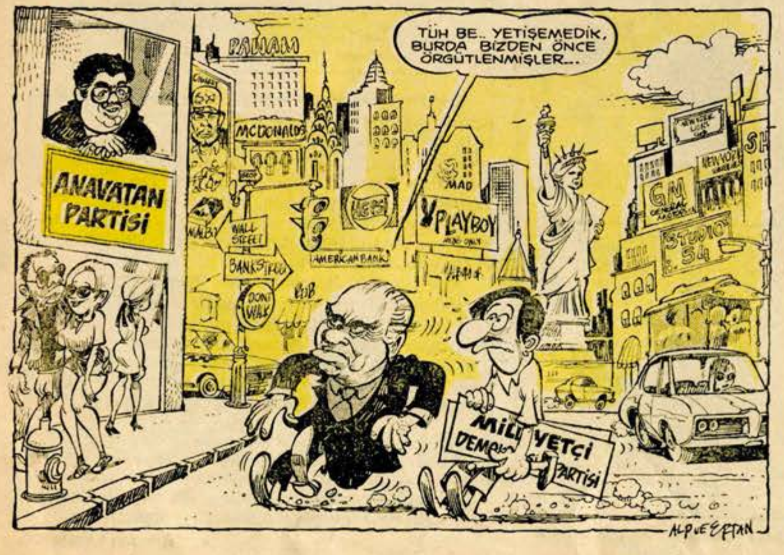

Kafaoğlu MDP'ye giriyor

Bu nedenle halkın da kendine güveni gelişmemiştir. Kendine güvenmeyen toplum, olaylar karşısında içgüdüsel korunmasını yapıyor. Karışmıyor, katılmıyor hatta yabansıyor. Bu yabansıma sadece bir dil sorunu, sanatta stil sorunu değildir. Sanatçının kolay ya da zoralgılanması sorunu da değildir.

Örneğin Yaşar Kemal, kolay okunur bir yazar değildir. Dağı, taşı otu anlatmaya başladı mı maazallah 20 sayfadan önce durmaz. Türkü güzelliğiyle anlatsa bile okunması günümüzde yine de sabır işidir. Sabır da, güvenen okurda var ki, yüzbinler okuyup duruyor.

••

Güvenmekten korkmayın, kitleleşmekten korkmayın.. Sanatınız incinmez (Varsa tabii).

••

İşte beni bu sıcak havalar mahvetti. Böyle havada karikatürlerinizi yayınlamak yerine iki sütun gevezelik ettim. Zaten ustası olmadığım uzun laf etmeye kalkışırken yine kendimden çok sizin anlayacağınıza GÜVENDİM...

Sonuna dek okuma sabrını gösterenlere benden birer gazoz... Ama bu gazoz ısmarlama konusunda bana pek GÜVENMEYİN..

OĞUZ ARAL

••

AYHAN KİRAZ(Zonguldak)
Kompozisyonda sokağın bütününü gösterebilseydiniz, o bütün içerisinde çocuklara top oynayacak bir yer bırakmayan bir sürü arabayı çizebilseydiniz daha iyi olacaktı..Hah bir de unutmadan söyleyeyim, adamların ağzından artık tükürükler çıkmasın..Şaşkın adamın kafasından fışkıran terler, kızan adamın tükürükleri filan çok eski çizgilerde kaldı.

CELAL ASLAN(Arpaçay-Kars)
A grubu karikatür konularını bulursanız, aman bizim arkadaşlara da gönderin.Hepsi azı dişi ağrısı tutmuş gibi kıvranıp duruyorlar, çizginizi sağlamlaştırmak için kurşun kalemle çok fazla desen çalışmalısınız.

20 Yüzyıl Masalları
SİHİRLİ AYAKKABILAR
YAZAN ÇİZEN—GALİP TEKİN
Evvel zaman içinde Kumkapı'da, Alaaddin usta, isimli bir ayakkabıcı yaşarmış. Alaaddin usta, dünyanın en güzel ayakkabılarını yapar...
AYAĞINDA KUNDURAA
..Sonra bunları İstanbul'un, en lüks mağazalarına satıp, geçinirmiş...
BİR SANAT ŞAHASERİ BU...
..Mağazalar da, ayakkabıları güzel hanımlara satarmış. Ama bu ayakkabıların sihirli olduğunu bilmezlermiş...
AA.. AYAKKABIYI GİYİNCE Bİ HOŞ OLDUM...
ÇOK YAKIŞTI..
...Çünkü ayakkabıyı giyenler Alaaddin'i, beğendikleri biri gibi görmeye başlar, ayakkabılarda onları alıp...
NİHAT SEVGİLİM.
Alaaddin ustaya, götürürmüş...
NİHAT'IM GELDİM...
...Gitsin ayakkabılar gelsin kadınlar.... Alaaddin usta, hayatından memnunmuş..
AYAĞINDAA KUNDURAA YAR GELİR SEKE SEKE
...Tabii arasıra aksilikler oluyormuş...
IGIGAH
MAGNUM GELDİM.
ÇATIRT
ÇİTIRT
ÇİT
...Bir gün Alaaddin, güzel bir ayakkabı daha yapıp götürmüş...
HARİKA! SİZ BİR SANATÇISINIZ ÜSTAD..
..Ve ayakkabı Hemen satılmış...
BİR HOŞ OLDUM. PAKETLE ŞUNU OSMAN. BALODA GİYİCEM..
HAYHAY.
..Ama müşteri yolda giderken..
HEPSİ SENİN Mİ, YOKSA KAÇAK İNŞAAT MI, YAVRU ?. HEHOO..
AYY
..Buna çok kızan kadın, yeni aldığı ayakkabıyı çantadan çıkarıp...
ZINK
SAPIK
HACER!
LÖNG
LÖNG
HALA KİMSE GELMEDİ... HAH! AYAK SESLERİ GELİYOR. ACABA GELEN ESMER Mİ, SARIŞIN MI ?.
ÇATIRT
GELDİM HACERİM.
SEN DE KİMSİN? DUR BE DUR!
O Günden sonra da Alaaddin usta, kadın ayakkabısı yapmayı bırakıp, erkek ayakkabıları yapmaya başlamış.
SOOON

İPSİZ OSMAN

Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ

Biraz da savaşalım...

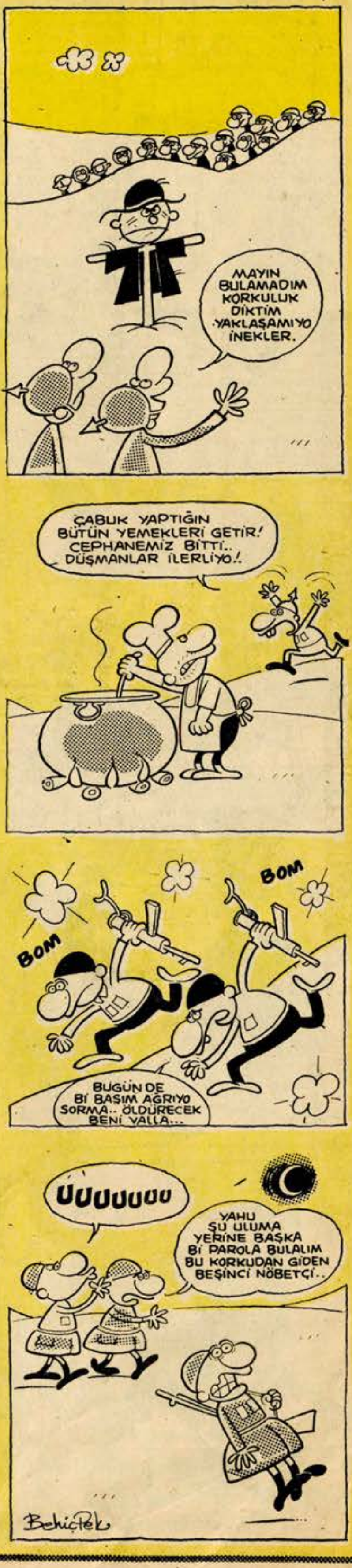

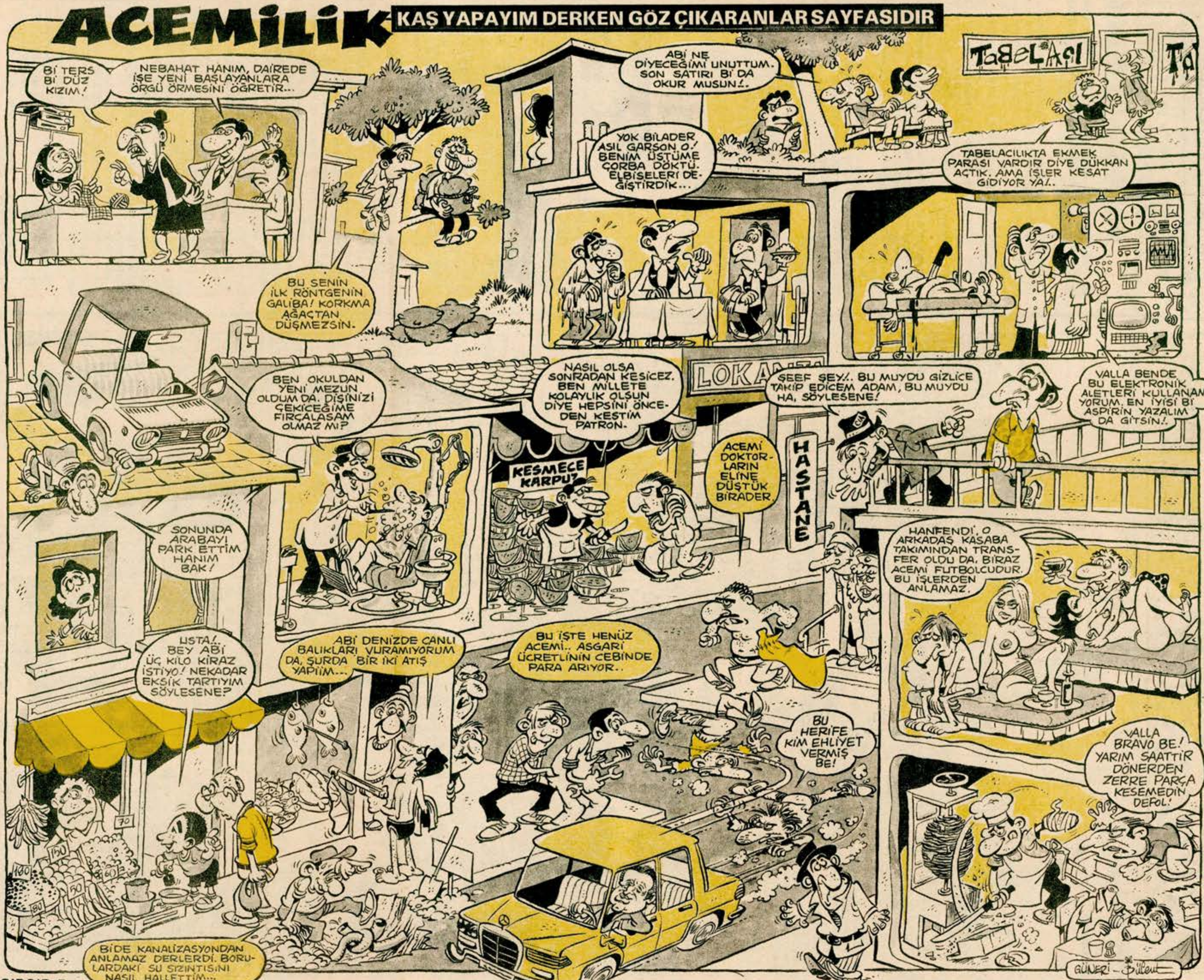
ACEMİLİK
KAŞ YAPAYIM DERKEN GÖZ ÇIKARANLAR SAYFASIDIR
Bİ TERS Bİ DÜZ KIZIM!
NEBAHAT HANIM, DAİREDE İŞE YENİ BAŞLAYANLARA ÖRGÜ ÖRMESİNİ ÖĞRETİR...
ABİ NE DİYECEĞİMİ UNUTTUM. SON SATIRI Bİ DA OKUR MUSUN!..
YOK BİLADER ASIL GARSON O! BENİM ÜSTÜME ÇORBA DÖKTÜ. ELBİSELERİ DEĞİŞTİRDİK...
TabeLAcı
TABELACILIKTA EKMEK PARASI VARDIR DİYE DÜKKAN AÇTIK. AMA İŞLER KESAT GİDİYOR YA!..
BU SENİN İLK RÖNTGENİN GALİBA! KORKMA AĞAÇTAN DÜŞMEZSİN.
BEN OKULDAN YENİ MEZUN OLDUM DA. DİŞİNİZİ ÇEKİCEĞİME FIRÇALASAM OLMAZ MI?
NASIL OLSA SONRADAN KESİCEZ. BEN MİLLETE KOLAYLIK OLSUN DİYE HEPSİNİ ÖNCEDEN KESTİM PATRON.
KESMECE KARPUZ
LOKA
ŞEEF ŞEY!.. BU MUYDU GİZLİCE TAKİP EDİCEM ADAM, BU MUYDU HA, SÖYLESENE!
VALLA BENDE BU ELEKTRONİK ALETLERİ KULLANAMIYORUM. EN İYİSİ Bİ ASPİRİN YAZALIM DA GİTSİN!.
ACEMİ DOKTORLARIN ELİNE DÜŞTÜK BİRADER
HASTANE
SONUNDA ARABAYI PARK ETTİM HANIM BAK!
HANFENDİ, O ARKADAŞ KASABA TAKIMINDAN TRANSFER OLDU DA. BİRAZ ACEMİ FUTBOLCUDUR. BU İŞLERDEN ANLAMAZ.
USTA!.. BEY ABİ ÜÇ KİLO KİRAZ İSTİYO! NEKADAR EKSİK TARTIYIM SÖYLESENE?
ABİ DENİZDE CANLI BALIKLARI VURAMIYORUM DA, ŞURDA BİR İKİ ATIŞ YAPIİM...
BU İŞTE HENÜZ ACEMİ.. ASGARİ ÜCRETLİNİN CEBİNDE PARA ARIYOR..
BU HERİFE KİM EHLİYET VERMİŞ BE!
VALLA BRAVO BE! YARIM SAATTİR DÖNERDEN ZERRE PARÇA KESEMEDİN DEFOL!
BİDE KANALİZASYONDAN ANLAMAZ DERLERDİ. BORULARDAKİ SU SIZINTISINI NASIL HALLETTİM...
GÜNERİ - Bülent

İPSİZ OSMAN

Yazan: ORHAN ALEV
Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ

DEVAMI HAFTAYA...

ERTUĞRUL AKTAY'IN RÖPORTAJI

YÜZ YIL NASIL YAŞANIR?
NASIL GENÇ KALINIR ?..

- 150 yaşındaki adamlar nasıl uzun eşek oynayabiliyorlar.
- 180'lik Zülküfof 25'lik Kerimof'u bir yumrukta nasıl 2.80 yere uzattı

Dağıştan Türklerinin yaşadığı İnsikul kasabasına girdiğimiz anda etrafımızı 15-20 kadar küçük çocuk sardı. Yaşları 8 ila 10 arasında değişen çocuklardı bunlar.

Yanıma sokulan çocuklardan bir tanesinin yanağını okşayıp ona:

-Sen kaçıncı sınıfa gidiyorsun bakiyin? diye sordum.

Yol arkadaşım Aleksandra yavaşça kulağıma eğilip:

-Naapıyorsun Ertuğrul bey, dedi. O 129 yaşındaki Saidov'tur. Ba kasabanın da belediye başkanıdır

Şaşırmıştım ve rezil olmuştum. Sekiz yaşlarında gösteren 129 luk Seyidov'tan hemen özür diledim ve uzanıp elini öptüm.

Bu arada elinde taka...taka...taka diye ses çıkartan ve şu sıralarda Türkiye'de de pek yaygın olan oyuncakla oynayan bir çocuk...şey yaşlı bir adam yanıma sokuldu. Bana elini uzatıp:

-Kasabamıza hoş geldiniz, dedi. Ben Milli Eğitim Müdürü Aliyef.

•••

Bu tanışma faslından sonra mihmandarım Aleksandra ve kasabalı yaşlı Türklerle birlikte koskoca bir çınar ağacının altına bulunan kahveye doğruyürüdük.

Yemyeşil ağaçalarla çevrelenmiş çok güzel bir yerdi burası. Belediye Bakşkanı Seyidov yanımıza gelen garson çocuğa:

-Misafirimize şöyle tavşan kanı bir çay getir bakiyim, dedi.

Garson:

-Pekiyi baba, deyip uzaklaştı.

Gene şaşırdığımı gören Seyidov

-Bu benim ufaklıktır, dedi. Tatilde boş gezmesin diye kahveya garson olarak verdim Daha yaşı 89.Bu yaşta çocukları başıboş bırakmaya gelmez.

Bu tür açıklamalara artık şaşırmıyordum. Çayın gelmesini beklerken bir taraftan da düşünüyordum. Nasıl bir yerdi burası? İkiyüz yaşındaki insanlar ata biniyor, 350 yaşındaki insanların çocukları oluyordu. Altında oturduğumuz çınar ağacı 8215 yıllıktı. Biraz önce okuduğum bir yerel gazetede de "148 yaşındaki Zikriye artist olmak için evden kaçtı" diye bir haber vardı. Bu insanların hiç mi ev kirası, geçim sıkıntısı gibi dertleri yoktu. Hiçbirşeye sinirlenip üzülmüyorlar mıydı?

Bunları Milli Eğitim Müdürü Aliyef'e sordum

-Hiç geçim derdimiz, sıkıntılarımız olmaz mı? dedi. Mesela benim şurada garsonluk yapan oğlum "Baba..Kurban Bayramı geliyor, ayakkabı isterim" diye tutturdu. İnanır mısınız Ertuğrul bey daha ayağındaki ayakkabıları geçenlerde aldım. 32 yıl ya oldu ya olmadı. Hemen paraladı kerata. Gel de sinirlenip üzülme.

Bu yörede zaman denilen birim ölçüsü işlevini yapmıyordu galiba. Örneğin; dünya güneş etrafındaki dönüşünü bir yılda tamamlarken burada 20-25 yılda mı tamamlıyordu yoksa?

Ben bu düşüncelere dalmışken garson çayları getirip önümüze koydu. Bir yudum aldım. Nefis bir tadı vardı. Bu arada farkında olmadan gözüm kol saatime takıldı ve "Olamaz..Aman Allahım" diye bağırıp ayağa fırladım. Masa devrilmiş çaylar Aliyef'le Seyidov'un üzerlerine dökülmüştü.

İnsan nasıl şaşırıp ayağa fırlamaz ki..Garsona çay söylendiğinde Nisan ayının 2 siydi. Oysa kolumdaki saat Temmuz'un 23'ünü gösteriyordu. Demek ki çay masamıza gelinceye kadar üç ay 22 gün geçmişti. Ve çay bu süre içerisinde hiç soğumamıştı ki Aliyef'le, Seyidov "Haşlandık anam...Yaktın bizi Ertuğrul" diye bağırışıyorlardı. Oysa bana göre çayın gelmesini beklemek üç dakika ya sürmüş ya sürmemişti.

Mihmandarım Aleksandra'ya

-Ben gidiyorum, dedim. Burada daha fazla kalırsam aklımı oynatıcam Veya oynattım.

Böyle deyip bavulumu kaptığım gibi koşmaya başladım.

Arkamdan Aliyef, Seyidov ve diğer yaşlılar bağırıyorlardı:

-Ertuğrul...dur ulan kerata. Nereye..Ne güzel muhabbet ediyorduk. Kasabamıza geleli daha 215 yıl ya oldu ya olmadı. Acelen ne. Akşam yemeğine kalsaydın bari.

•••

Oh be!..Nihayet Türkiye'ye gelmiştim. Bu insanlar manyak mıydı? Kasabalarına geleli daha 215 yıl olmuşmuş. Yok deve..Bunların tümü hoplatmış canım. Ama normaldir İnsan bukadar uzun yaşarsa sonunda bunar ve böyle abuk sabuk konuşur.

İstanbul'a gelir gelmez eve dahi uğramadan doğruca gazeteye gittim. Herşeye rağmen 100 yıldan fazla yaşayanlarla ilgili nefis bir röportaj hazırlamıştım.

Gazetenin merdivenlerini ikişer üçer çıkıyordum ki bir görevli:

-Hoop hemşerim..Ahıra mı giriyorsun..Sen kimsin Parolayı söyle? deyip önümü kesti.

-Ben Ertuğrul Aktay'ım.

-Naapalım..Parolayı söyle.

Kafadi bu şakacı herif acaba. Yavaş yavaş da sinirleniyordum O halde biraz da benonunla dalga geçmeliyim.

-Parola...Yoğurtlu patlıcanlar gülümsemez.

-Bilemedin. Parola "Galaksilerde meteor taşları atbk da kolumuz mu yoruldu" olması lazım. Öyle söyliyecektin.

-Yok canım. Bırak tatavayı da yazı işleri müdürüne çıkayım. Beni bu gazete röportaj hazırlamak için Rusyalara gönderdi ulan.

-Kardeşim. Zabalimiz manyak mısınız? Bi defa bu bina gazete binası değil.

-Yok ya..Et Balık Kurumu binası mı yoksa?

-Bana bak kardeş. Şimdi koruma görevlisi X7 + 19 numaralı robotla telefon edip "Uranyum nükleer enerjisi santrali binamıza bir herif zorla girmek istiyor" dersem seni anında atom moleküllerine ayırır.

Artık şakanın da bi haddi vardı. Basın kartımı çıkartıp görevlinin burnuna dayadım.

-Bak dedim. Buna basın kartı derler. Ben de meşhur gazeteci Ertuğrul Aktay'ım Yol ver yukarı çıkayım şimdi.

Görevli adam kartıma evirip çevirip baktı. Hafif tebessüm ediyordu. Hizaya gelmişti inek.

Yüzüme anlamlı anlamlı bakıp.

-Ne yani, dedi. Sen şimdi bu karta göre 262 yaşındamısın?

-Anlamadım?

Kartta Doğum tarihi: 1936 yazıyor. Şu anda 2198 yılını'a olduğumuza göre demek ki 262 yaşındasın. Keh keh keh...

•••

Üzerime çullanan garip kıyafetli ve irice bir elektrik süpürgesini andıran iki robotla birlikte şu anda Sosyal Sigortalar Kurumu Akıl hastalıkları bölümündeyim.

Otomobil radyatörüne benziyen bir alet (Ona doktor bey diye hitap ediyorlar) yanımıza sokuldu ve

Hastanemizde hiç boş yatak yok, dedi. Beyefendinin beyin dalgaları- elektronları biraz karışmış. 3/8/2198 tarihinde tekrar getirin o zaman bir yatak boşalacak. Burada tedavi edemezsek onu Utarit gezegenine ışınlarız. Oradaki aletler daha gelişmiştir. Tedavisi kolay olur.

Yanımdaki robotlara:

-Utarit dedikleri yer..Şişli Esnaf hastanesine yakın mı? diye sordum.

—Ha Utarit gezegenini mi soruyorsun. Yakın canım. Dünyamıza 3 milyar ışık yılı uzakta. Bi sigara içimlik yol yani. (Amma palavra bir yazı döktürdüm be.Daha fazla mokunu çıkarmadan bitireyim bari. Yoksa okuyuculardan dayak yiyeceğiz. ...)

İSMET ÇELİK

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Sıcaklar perişan etti.

•••

2 metrelik patlıcan yetiştirdi

Abdullah Turnusol adlı bir şahıs uzun uğraşlardan sonra evinin bahçesinde 2 metre boyunda dev bir patlıcan yetiştirdiğini açıklamıştır.

Aşağıda, bundan böyle sandal gezilerine para vermiyeceğini açıklayan Turnusol, ailesiyle beraber patlıcan oturtma içinde otururken görülüyor.

•••

● Takımlar lige dağda ormanda hazırlanıyor

İÇKİNİN YARARI

Ergun Dabancı (Gaziantep)

Ben kendi halinde yaşayan sokaklarda gördüğünüz insanlar gibi bir insanım. Ama arada bir kendimin ben olduğunu unutuyorum. Neden mi?.. Nedeni Şakir!..

Şakir de kim mi? Haklı bir soru Tabii siz Şakir'i nereden tanıyacaksınız... Bu Şakir var ya.. bu Şakir... Mınını.. herifi benim patronum olur. Aynı zamanda kendisi azıcık mobilya tüccarıdır. Patronumun kentin göbeğinde havaalanı gibi bir mobilya mağazası var. Ben de onun yanında çalışan garip vede azıcık keriz bir işçiyim. Bakın...Bakın Hıyarağası nasıl da tıkınıyor. Ulan insan günün 24 saati yemek yer mi be?.. İşte benim patron bu işi becerebiliyor. Geçmişini..... Kusura bakmayın arada bir ağzımı bozuyorum. Taa... sabahtan otlanmaya başlar, akşam oluncaya kadar sürer bu iş. Ben akşama kadar ineklerim o geviş getirir. Kadermiş naapalım O kadar inekledim halde gene de işler bitmez. Dükkan dükkan değil han mübarek. Bir ucundan baksan öbür ucunu göremezsin.

Dükkanı süpüren ben, müşteriye bakan ben, vitrini düzelten ben. Bak.. gene sinirlendim. Şimdi tansiyonum yükselecek. İşte gene beni çağırıyor. Yemek ısmarlatacak hıyar. Neymiş 6 porsiyon şiş kebabı, üç ekmek, yarım kilo şöbiyet bir kilo meyve.. Çüşş be.. Çüşş.. Her yemekten sonra da kestirir. Nah.. Yemeğini yedi uyumaya hazırlanıyor.

İşte uyumaya daldı bile.. Bir de horulduyor ki deniz motoru mübarek. Güya hafiften şekerleme yapıyor. Bunlara fazla takıldığım yok. Ne halt ederse etsin. Patronum değil mi.. Karışmak ne haddime.Ama bunca çalışmamın karşılığında durmadan azarlanmam, sövgüyle mükafatlandırılmam kafamı bozuyor.

••••

İşte.. herhangi günlerden bir günün öğleden sonrası. Ben gene vitrini düzeltmekle iştigal etmekteyim. Şakir uyandı. Yanıma doğru geliyor. Vitrini en kıyak bir vaziyette düzenlemişim. Almışım vitrinin ortasına bir yatak yatağın yanında bir gardrop ve yatağın öbür tarafında bir tuvalet aynası. Sizin anlayacağınız müthiş sanatsal bir dekor yapmışız. Ama o kalın kafalı Şakir sanattan ne anlar. Yanıma sokuldu ve ağzını açtı gene:

—Ulan kelek oğlu kelek. Vitrin böyle mi düzenlenir İbnoş? Gel de bu lafın altında kal. Kalmam tabii:

—Bana bak Şakir. Dükkanına da vitrinine de başlatma. Babanın uşağı mıyız be.. Beğenmediysen kendin düzenlenlersin. Tamam mı? al dükkanını de.. bilmem nerene sok.. deyip dükkandan çıktım.

Yetti be.. O sinirle soluğu meyhanede aldım. Meyhaneye girdiğimde saat altıydı. Garsondan bir duble rakı ve meze istedim.

Bir dubleyi yuvarladım hiçbir şey hissetmedim. Sonra ikincide üçüncüde neşelenmeye başladım. Kadehler boşaldıkça aklımda ne Şakir kaldı ne de dükkan. Artık iyice zom olmuştum anlaşılan. Çünkü meyhane dönüp duruyordu. Herşey bir o tarafa bir bu tarafa gidip geliyordu. Saat aşağı yukarı onbir olmuştu. Kalkmak istedim olmadı. Ayaklarım boşluğa basıyordu sanki Uzun çalışmalardan sonra ayağa kalkmayı başardım. Garsonların da yardımıyla kapıya kadar gittim. Yalpalaya yalpalaya düşe kalka, emeklemekle yürümek arası yoluma devam ediyordum. O sırada çöp bidonlarının yanında bir kedi gördüm. Sarhoş kafa işte. Kediye kanım kaynadı. Aldım. Sappadanak öptüm.

Nereye gittiğimi bilmiyordum. Ayaklarıma kaptırmıştım kendimi. Ayaklarım beni her sabah götürdüğü yere yani dükkana götürüyordu. Dükkanın önüne geldim ama bir türlü anahtar deliğini tutturamıyordum. Beş tane anahtar deliği vardı gözümün önünde. Hepsini teker teker teker denedikten sonra gerçek deliği buldum. Kapıyı açtım. Açar açmaz da vitrine doğru yürüdüm. Birazdan soyunmuştum. Ayağımda sadece bir don kalmıştı o vaziyette yatağa uzandım. Yeter yatmaz sızmışım.

Sabahın erken saatlerinde acaip gürültülerle uyandım. Gözlerimi açtığımda başım çatlayacak derecede ağrıyordu. Dışarıda vitrinin önüne birikenler katıla katıla gülüyorlar birbirlerine beni işaret ediyorlardı.

Ben hala kafamı toparlıyamamıştım. Ayağa kalkmayı deneyeceğim sırada sadece ayağımda bir don bulunduğunu fark ettim. Çakılıp kalmıştım yatağa. Dışarıda millet gülmekten kılıyor, bense yataktan nasıl çakacağımı hesaplıyordum Elbiselerimin hepsi bir taraftaydı. Ani bir kararla yataktan fırladım. Bu sırada kahkahalar iyice yükselmişti. Seri hareketlerle elbiselerimi toplayıp, dükkanın içine kaçtım.

Olayı bütün kent duymuştu. Bu olaydan sonra patronum Şakir beni yerdi, hatta hapishanelerde sürüm sürüm süründürürdü. Ben bunları hesaplarken kapı açıldı ve Şakir içeri girdi. Tahminlerimin tam tersine Şakir de gülmekten kırılıyordu. Kocaman göbeği de güldükçe hop hop zıplıyordu. Yanıma gülerek sokuldu:

—Aferin ulan, dedi. Kırk yıl düşünsem aklıma böyle bir reklam yapmak gelmezdi. çok akıllıymışsın

Önce anlamamış, şaşırmıştım. Sonra Şakir ilave etti.

Tekrar işe alındın. Üstelik seni mobilya mağazama ortak yapıyorum.

••••

İşte böyle... Bir de içkinin zararlı olduğunu anlatıp dururlar. Oysa ne kadar yararlı olduğunu görüyorsunuz.

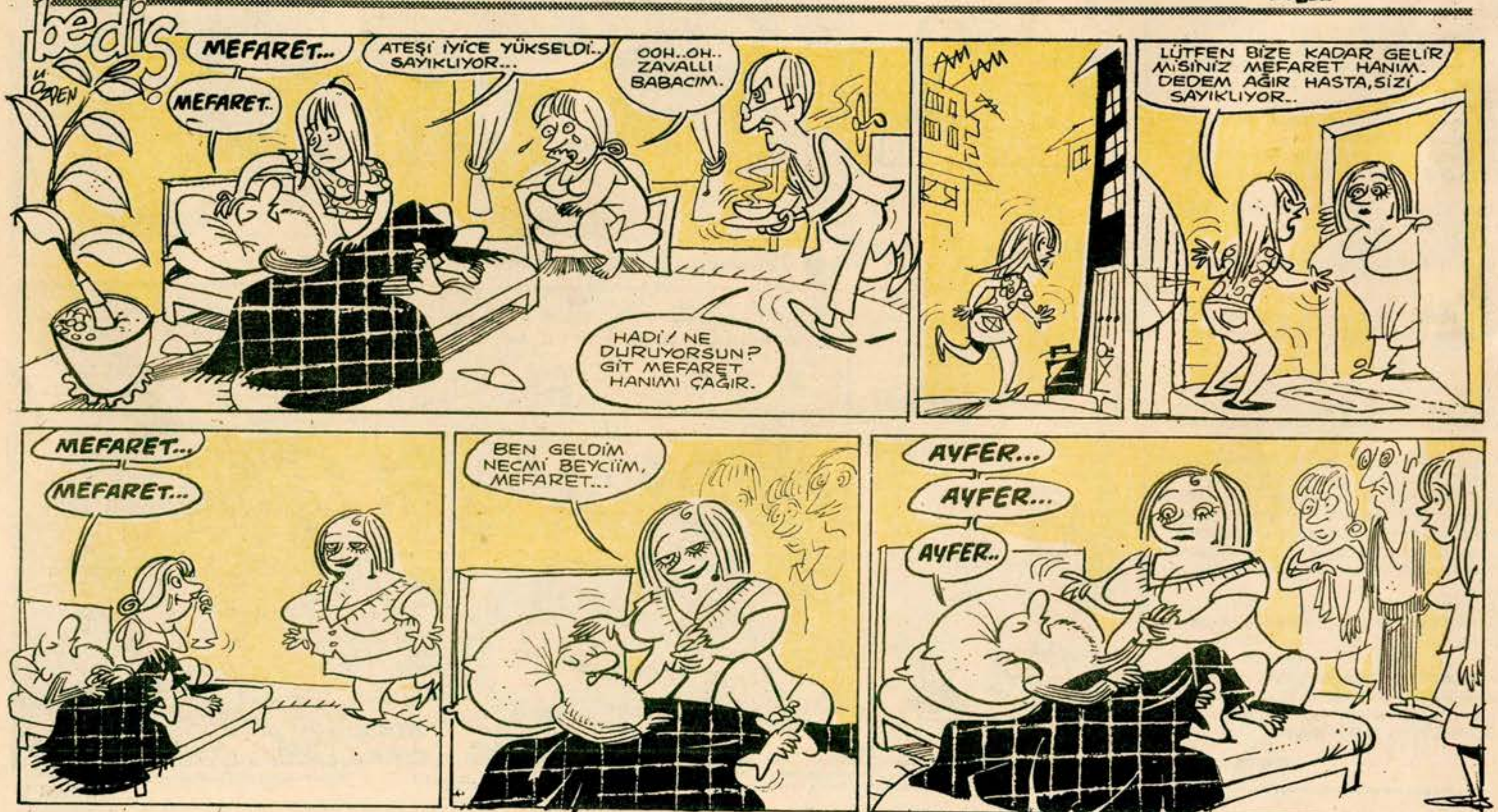

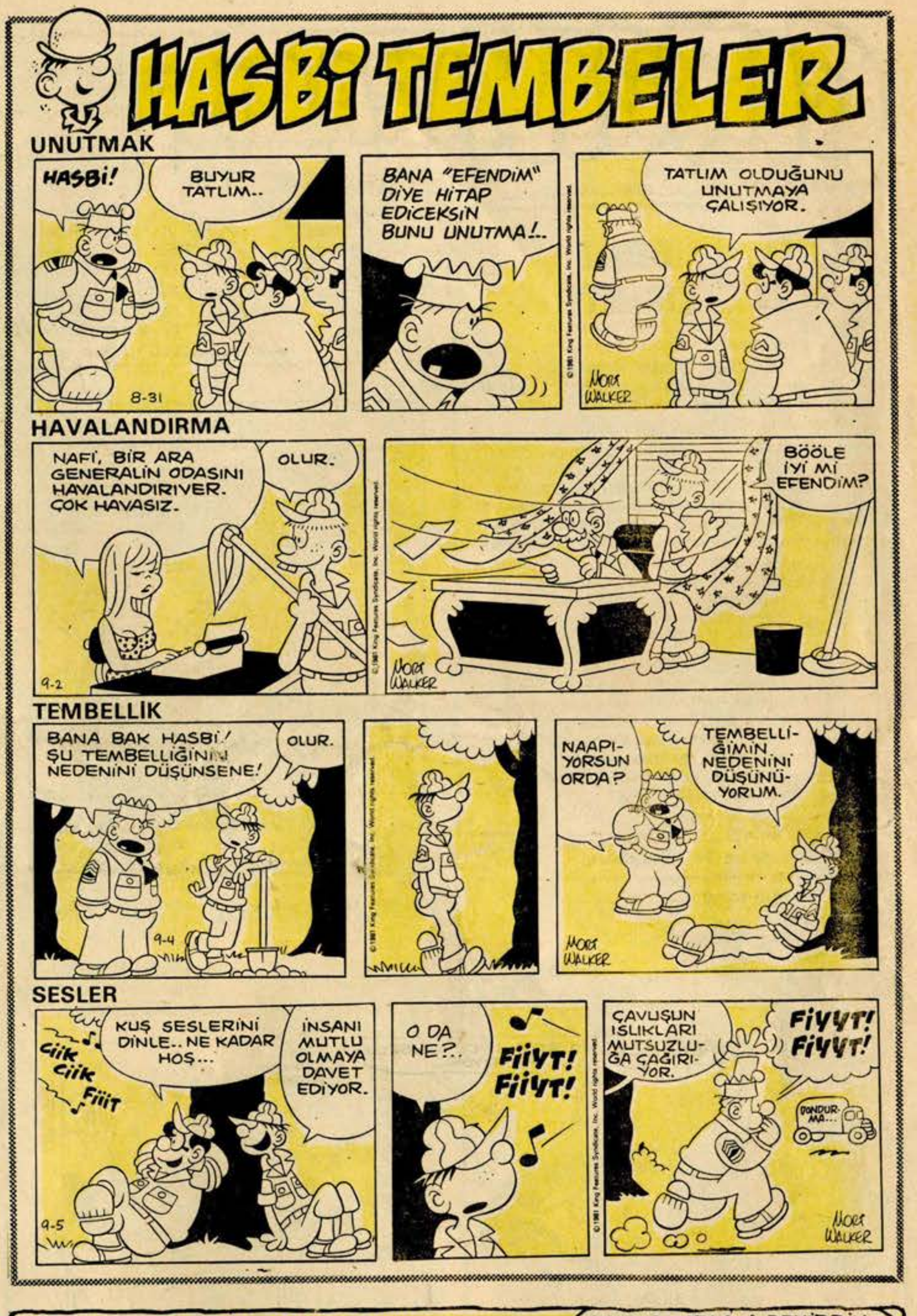

ÇİÇEĞİ BURNUNDA KARİKATÜRCÜLER

Çizerken tarama ucu kullan.. Her aklına geleni çizme Seyfi.. Sen Hidayet... Yolladığın karikatürü geri al, bana bi bardak soğuk su getirip başıma dök... Latif'e söyleyin asansörü çalıştır...şey vantilatörü çalıştırsın.. Bu ne sıcak?.. Benim bu köşede ne işim var?.. Öff.. Başıma güneş geçti galiba.. Ben nerdeyim?.. Bi leğene su doldurun.. Balıklama atlicam...

Oğuz Aral

•••

CIRCIR

BEHİÇ ve LATİF

DENİZ KİRLİLİYİ

Yazan: Su birikintileri uzmanı Muhliz Bey

Evek! Denislerimiz hel geçen gün kirleniyol. Daha dün akşam eve dönelken sokağın köşösünde bi sürü çöp gördüm. Vatandaşlar çöplörünü birer naylom torba kesekahıtına koyup pencereden çok uzağa atsalar olmasmı? Veyağutta belediye otobüsleri ev ev dolaşıp bu çöpleri toplasa nasıl olur? Fakak gördüyüm kadarıyla belediye otobüzleri bu konuda çok yetelsiz. Çöpleri koyucak yerleri yok. Sağdece abonmam biletlerini otobiliceğimiz ufacık kutuları val.

Gelelim esaz konumuza, yağni denis kirliliyine. Denize akan pis sular ve sanağyi artıkları esasında belediye otobüzleriyle alınarak denise dökülemezmi? Veyağutta en azından başka ülkelerden denis temezleme tozu alınamazmı? Alınamassa benden poso. Başka çözüm göremiyolum.

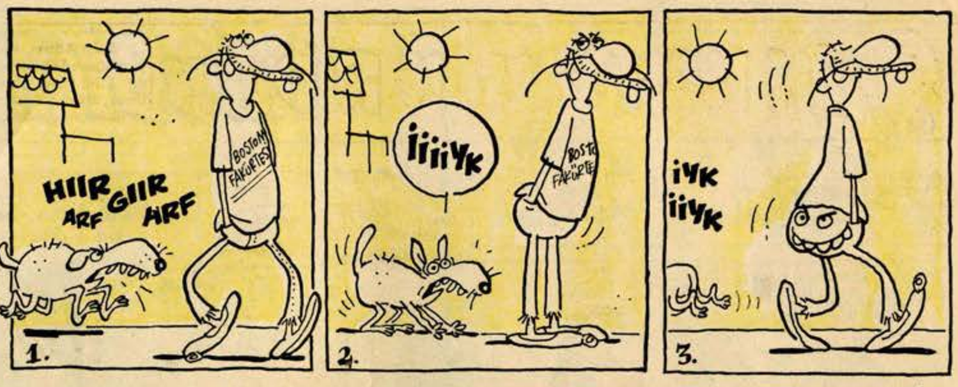

FRANSIZ DOKTOL MUHLİZ MOYİLİZ YAZIYOL...

Bu köşöde sislere bu sıcaklarda nasır davranıcağınızı öğreticem. Sıcak havalarda fasla yemek yemiyiniz Çümkü sıcaktan yenen yemekler miğdeye gitmeden buhar olmakta ve uzaydaki sitoristofser tabakasına karışmaktadır. Bol bol ekmek yiyiniz..Ekmekte kamburdioksik ve vitamit vardıl. Ayrıca fazla tuz almaya özen gösterin. Bem şahsen dün yirmi paket tuz aldım. Evde duruyol. Yarın da iğşallah oniki tağne tuzluk alıcağım.

● Muhlis Bey'in piknik safası

KEMDİM DANSÖZ OYNALTTIM...

TAĞTİL.....

ATASÖZLERİ

- Ev alma komşu al. Veyağutta alman markı al. Çümkü evler artık satılmıyol.
- Deniz düşen tatlı bir söz yılana sarılarak tekrar delikten yukarı çıkabilir.
- Kargayı beslerseniz taha çok gözüne girersiniz.
- Havaalanı Üsküdarı bile geçti.

EN KAHRAMAN RIDVAN

Baba Abbas, diğer babaların elinden kurtulup tüymek içi yardımcısı Tilki ile bir plan kurar. Ancak bu iş için saf biri lazımdır. Tilki Rıdva'ı bularak Abbas'ı kötüler ve yardımını (!) ister Gece, diğer babaların ve Abbas'ın olduğu yere gelen Rıdvan, hışımla lokantaya doğru koşar.

YAZIP ÇİZEN: Bülent ARABACIOĞLU

HAFTAYA: BU NE SESSİZLİK!..

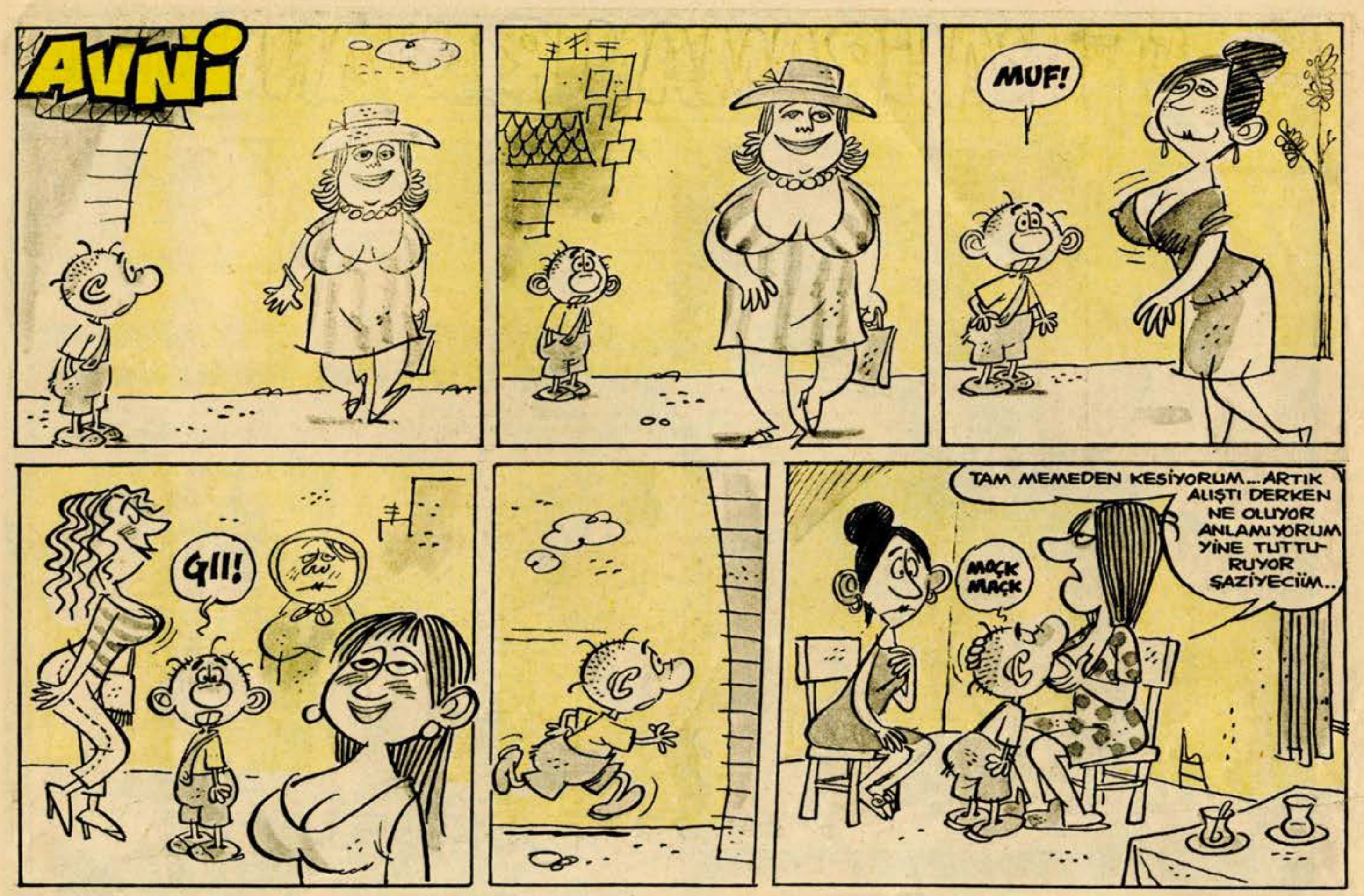
AVNİ
MUF!
GII!
MAÇK MAÇK
TAM MEMEDEN KESİYORUM... ARTIK ALIŞTI DERKEN NE OLUYOR ANLAMIYORUM YİNE TUTTURUYOR ŞAZİYECİİM..

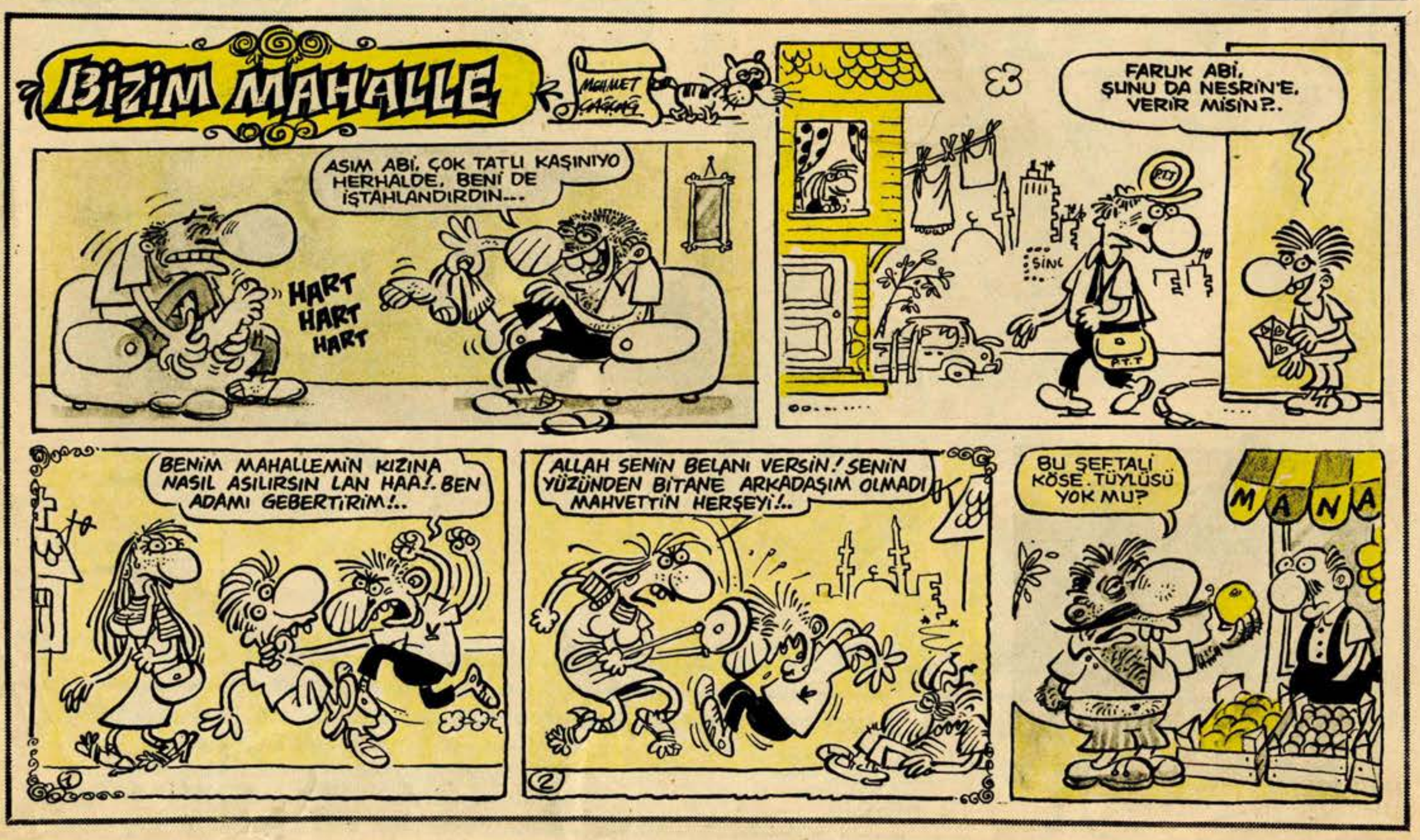
BİZİM MAHALLE
MEHMET ÇAĞLAR
ASIM ABİ, ÇOK TATLI KAŞINIYO HERHALDE. BENİ DE İŞTAHLANDIRDIN...
HART
HART
HART
FARUK ABİ, ŞUNU DA NESRİN'E VERİR MİSİN?..
PTT
BENİM MAHALLEMİN KIZINA NASIL ASILIRSIN LAN HAA!. BEN ADAMI GEBERTİRİM!..
ALLAH SENİN BELANI VERSİN! SENİN YÜZÜNDEN BİTANE ARKADAŞIM OLMADI MAHVETTİN HERŞEYİ!..
BU ŞEFTALİ KÖSE. TÜYLÜSÜ YOK MU?
MANA

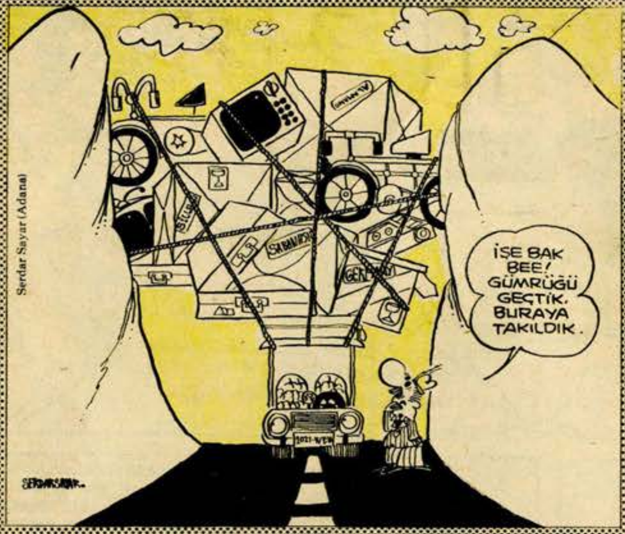

Serdar Sayar (Adana)

Mustafa Öncül (Adana)

Bozkurt Belibağlı (Çanakkale Cezaevi)

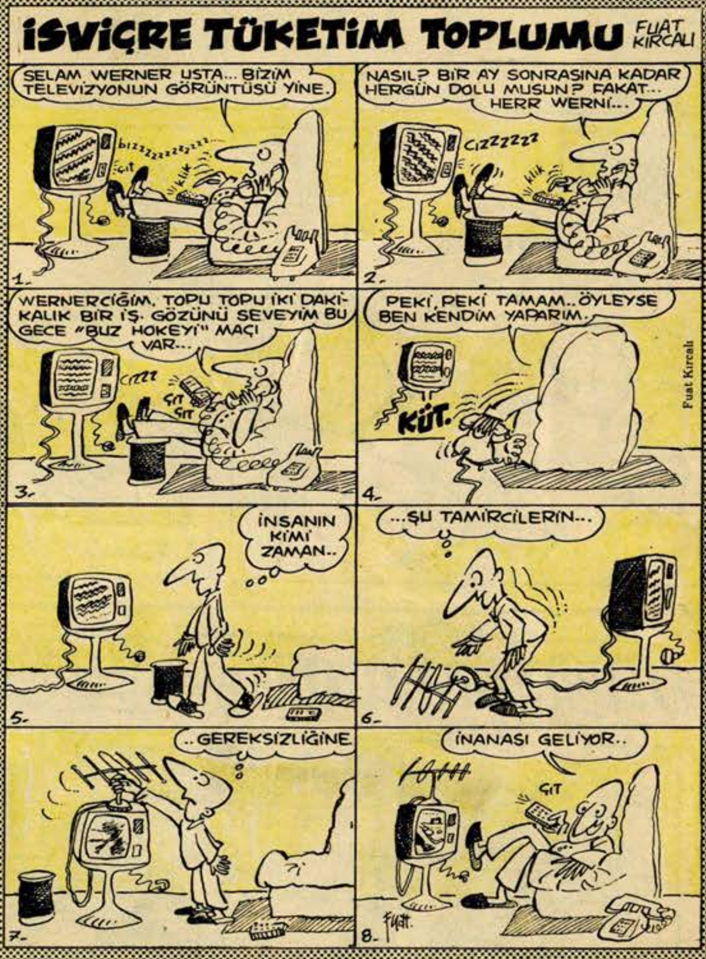

Fuat Kırcalı

Bekir Çankırı

Erdal Daşer

GIRGIR
YIL:11
SAYI:568
24 TEMMUZ 1983 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ
Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL
Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: MUAMMER BARUTÇU

Basıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi
Cağaloğlu-Istanbul
Tel:528 50 00

UÇAK POSTASI: KIBRIS 40 TL.İNGİLTERE: 50 p.AMERİKA: 1.5$.ALMANYA: 2 DM.HOLLANDA 2F.FRANSA: 7 FF